

darzowego, w którym powinni podjąć pracę stosownie do skierowania;

- 3) do rencistów-mężczyzn stanu wolnego i rencistów-kobiet nie wykonujących pracy zarobkowej — przez okres sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do lat 14 (własnym, przysposobionym, pasierbem, obcym — wziętym na utrzymanie i wychowanie), jeżeli sprawowania tej opieki nie można powierzyć innej osobie.

§ 4. 1. Za dochody z innych źródeł niż praca zarobkowa (§ 2) powodujące zmniejszenie renty stosownie do art. 17 i art. 32 ustawy, uważa się wszelkie dochody uzyskiwane ze źródeł nie wymienionych w § 2.

2. Nie powodują jednak zmniejszenia renty dochody uzyskiwane:

- 1) z prac wykonywanych na podstawie umowy o dzieło lub zlecenia, jeżeli dochód z tych prac nie przekracza 750 zł miesięcznie,
- 2) z publikacji lub innego rozpowszechniania rezultatów twórczości naukowej, literackiej i publicystycznej,
- 3) z wynagrodzeń za projekty wynalazcze oraz pomoc techniczną osób współdziałających, jeżeli wynagrodzenia są wypłacane przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 4) ze stypendiów przyznawanych na czas studiów (nauki) oraz ze stypendiów naukowych w kraju,
- 5) z wynagrodzeń za udział w posiedzeniach (w pracach) komisji,
- 6) z wygranych loteryjnych i losowych,
- 7) ze spadków i darowizn,
- 8) ze sprzedaży własnych nieruchomości.

§ 5. 1. Za podstawę ustalenia wysokości dochodu z pracy zarobkowej oraz dochodu z innych źródeł, podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń przyjmuje się:

- 1) faktycznie osiągnięte zarobki pieniężne podlegające tym przepisom, nie wyłączając tych składowych części wynagrodzenia, które z mocy przepisów szczególnych są zwolnione z opodatkowania (np. dodatki specjalne, kontrolerskie, za wysługę lat),
- 2) równowartość świadczonego w naturze węgla i umundurowania.

Przy ustaleniu wysokości zarobków nie uwzględnia się potrąceń z tytułu podatku, natomiast uwzględnia się zwolnienia tytułem kosztów uzyskania tych zarobków.

2. Za podstawę ustalenia wysokości dochodu ze źródeł przychodów podlegających przepisom o podatku obrotowym i dochodowym lub tylko o podatku dochodowym przyjmuje się dochody w wysokości stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym, niezależnie od zwolnień podatkowych.
3. Podstawę ustalenia dochodu z gospodarstwa rolnego stanowi roczny przychód szacunkowy ustalony dla wymiaru podatku gruntowego.
4. Jeżeli rencista (inwalida) posiada dochody z kilku źródeł, uzyskiwane dochody zlicza się."

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

141

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 czerwca 1966 r.

w sprawie rzeczy znalezionych.

Na podstawie art. 185 Kodeksu cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami właściwymi do odbierania zawiadomienia o znalezieniu rzeczy zgubionych, jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony do odbioru rzeczy albo jeżeli nie zna miejsca zamieszkania osoby uprawnionej, są organy administracji finansowej prezydentów powiatowych rad narodowych, miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz miejskich rad narodowych w miastach wyłączonych z województwa, na których terenie rzecz została znaleziona, zwane dalej organami przechowującymi. Organami te są również właściwe do przechowywania rzeczy znalezionych oraz do poszukiwania osób uprawnionych do ich odbioru.

§ 2. 1. Znalazca może zawiadomić o znalezieniu rzeczy, zamiast organu przechowującego, biuro najbliższej gromadzkiej rady narodowej lub organ administracji finansowej prezydium najbliższej rady narodowej osiedla, miejskiej rady narodowej w miastach nie stanowiących powiatu albo dzielnicowej rady narodowej w miastach wyłączonych z województw oraz oddać rzecz temu biuro lub organowi.

2. Biuro gromadzkiej rady narodowej lub organ administracji finansowej powiadomi niezwłocznie o odebranych zawiadomieniu właściwy organ przechowujący.

3. Biuro gromadzkiej rady narodowej lub organ administracji finansowej przekaze rzecz oddaną na przechowanie organowi przechowującemu, jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po odbiór w ciągu miesiąca od dnia oddania rzeczy.

§ 3. 1. Oprócz rzeczy, które znalazca obowiązany jest oddać na przechowanie z mocy ustawy, organ przechowujący zażąda oddania mu innych rzeczy znalezionych, jeżeli z okoliczności wynika, że w razie pozostawienia u znalazcy rzecz byłaby narażona na niebezpieczeństwo utraty lub pogorszenia.

2. Organ przechowujący nie może odmówić odebrania rzeczy znalezionej, jeżeli żąda tego znalazca, chyba że rzecz nie przedstawia żadnej wartości.

§ 4. Jeżeli ze względu na właściwość rzeczy dostarczenie jej organowi przechowującemu, któremu znalazca obowiązany jest rzecz oddać, lub organowi wymienionemu w § 2 nie jest możliwe albo byłoby połączone z niebezpieczeństwem, nadmiernymi kosztami lub trudnościami, znalazca może ograniczyć się do wskazania miejsca, w którym rzecz się znajduje.

§ 5. 1. Odebranie zawiadomienia o znalezieniu rzeczy oraz przyjęcie oddanej rzeczy powinno być stwierdzone w wydanym znalazcy poświadczeniu, w którym należy wymie-

nić imię, nazwisko i adres znalazcy oraz dokładnie określić znaną rzecz, czas i miejsce znalezienia. Jeżeli znalazca żąda znaleźnego, należy uczynić o tym wzmiankę w poświadczeniu.

2. Organ wydający poświadczenie zatrzymuje jego odpis podpisany przez znalazcę.

§ 6. Jeżeli na przechowanie przyjęto rzecz ulegającą szybkiemu zepsuciu, jak również rzecz, której przechowywanie byłoby związane ze znacznymi kosztami lub nadmiernymi trudnościami albo powodowałoby znaczne obniżenie jej wartości, organ przechowujący zarządzi sprzedaż rzeczy w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W zakresie praw znalazcy uzyskane ze sprzedaży pieniądze wchodzi w miejsce rzeczy znalezionej.

§ 7. Organy przechowujące obowiązane są umieścić w swej siedzibie na widocznym miejscu tablicę informującą o godzinach urzędowania komórki organizacyjnej, powołanej do przyjmowania i przechowywania rzeczy znalezionych oraz udzielać wyjaśnień osobom zgłaszającym swe prawa.

§ 8. 1. Organ przechowujący powinien podjąć poszukiwania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, jeżeli rzecz ta posiada znaczną wartość albo jeżeli jest to potrzebne ze względu na jej właściwości lub okoliczności, w jakich została znaleziona. W razie potrzeby organ przechowujący dokona ogłoszeń w miejscowej prasie.

2. Jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy zostaną ustalone, organ przechowujący wezwie niezwłocznie tę osobę do odbioru rzeczy pod rygorem skutków przewidzianych w art. 187 Kodeksu cywilnego.

3. Organ przechowujący zawiadomi znalazcę, który żądał znaleźnego, o wydaniu rzeczy osobie uprawnionej oraz o jej adresie.

§ 9. 1. Koszty przechowywania i sprzedaży rzeczy oraz utrzymania jej w należyłym stanie, a także koszty poszukiwań, do wysokości wartości rzeczy w dniu odbioru, obciążają uprawnionego do odbioru.

2. Rzecz nie może być wydana przed zaplaceniem tych kosztów.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy rzecz znaleziona stała się własnością znalazcy.

§ 10. 1. Jeżeli rzecz znaleziona stała się własnością państwową, likwidacja tej rzeczy następuje w trybie przewidzianym w przepisach o likwidacji depozytów i nie odebranych rzeczy. Znaleźne wypłaca znalazcy organ przechowujący, może jednak żądać zwrotu wypłaconej sumy od jednostki, której rzecz przekazano w toku likwidacji.

2. Wysokość znaleźnego wypłaconego przez organ przechowujący określa się stosownie do wartości cennikowej znalezionej rzeczy z uwzględnieniem stopnia jej zużycia, a w stosunku do rzeczy, na które nie ma cennika — na podstawie jej wartości handlowej.

§ 11. Jeżeli rzecz znaleziona stała się własnością znalazcy, organ przechowujący zawiadomi o tym znalazcę, a w wypadku gdy rzecz była przechowywana przez ten organ, wezwie go do odbioru rzeczy pod rygorem przewidzianymi w przepisach o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy.

§ 12. 1. Minister Finansów wyda:

1) przepisy szczegółowo określające sposób przechowywa-

nia pieniędzy, papierów wartościowych i kosztowności oraz

2) przepisy określające sposób ewidencjonowania i przechowywania przez organy przechowujące innych rzeczy znalezionych.

2. Sposób przechowywania przedmiotów o wartości naukowej lub artystycznej określają przepisy wydane przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 13. 1. W razie znalezienia rzeczy, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w razie znalezienia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego, karty powołania albo mapy wojskowej, znalazca powinien niezwłocznie oddać znaną rzecz lub dokument najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej.

2. Znalazca powinien też oddać najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej rzecz, której posiadanie wymaga szczególnego zezwolenia organów państwowych, jak broń, amunicja, materiały wybuchowe, aparatura radiowo-nadawcza oraz znalezione dowody osobiste, tymczasowe zaświadczenia tożsamości, paszporty, wkładki paszportowe do dowodu osobistego i dokumenty podróży.

§ 14. 1. Rzeczy określone w § 13 ust. 1 przekazuje się niezwłocznie:

- 1) dokumenty wojskowe, wystawione przez wojskowe komendy rejonowe — najbliższej wojskowej komendzie rejonowej;
- 2) sprzęt i ekwipunek wojskowy oraz dokumenty wojskowe nie wymienione w pkt 1 — najbliższemu organowi wojskowej służby wewnętrznej.

2. Do znalezionych rzeczy określonych w § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia w sprawach nie unormowanych przepisami szczególnymi. Wydanie rzeczy, której posiadanie wymaga zezwolenia organu państwowego, może nastąpić dopiero po przedłożeniu przez osobę uprawnioną ważnego zezwolenia.

§ 15. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do znalezionych rzeczy, które zostały porzucone bez zamiaru wyzbycia się własności, jak również do zwierząt, które zabłąkały się lub uciekły.

§ 16. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do rzeczy znalezionych w budynku publicznym albo w innym budynku lub pomieszczeniu otwartym dla publiczności oraz do rzeczy znalezionych w wagonie kolejowym, na statku lub innym środku transportu publicznego. Znalazca obowiązany jest w tych wypadkach oddać rzecz zarządcy budynku lub pomieszczenia albo zarządcy środka transportu publicznego.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie własności organów powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych i poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, zasad przechowywania rzeczy oraz sposobu poszukiwania osób uprawnionych do odbioru (Dz. U. z 1954 r. Nr 41, poz. 186 i z 1955 r. Nr 20, poz. 125).

§ 18. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w rozporządzeniu pozostają w mocy przepisy dotychczasowe.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz